

Arrest

nr. 70 402 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. GUL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, D. M. (...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense afkomst te zijn. U werd op 16/10/1994 te Grozny geboren. U bent getrouwd met S. S. (...) (OV X). Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Op 26/05/2011 ging u samen met uw echtgenoot, uw schoonbroer C. A. (...) (OV X) en hun neef I. Y. (...)

(OV 6.822.354) per auto naar Brest, Wit-Rusland. Daar stapten jullie in een vrachtwagen over die jullie Polen binnenloodste. Vervolgens bracht een taxi jullie naar België. Jullie kwamen er op 31/05/2011 aan en vroegen er diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot S. S. (...) (CGVS p.3). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Gezien u en uw neef I. (...) zeer gelijklopende vervolgingsproblemen kennen die een zelfde oorzaak hebben en van waaruit een gedeelde vrees is ontstaan zijn beider verklaringen inherent aan elkaar verbonden voor de inschatting van jullie vervolgingsvrees. Echter dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw neef ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot de door jullie verklaarde vervolgingsvrees aflegden.

Vooreerst werden er talrijke tegenstrijdigheden vastgesteld die de geloofwaardigheid van jullie verklaringen volledig ondermijnen.

U en uw neef legden onderling tegenstrijdige verklaringen af over zaken die aan de kern van jullie vervolgingsrelaas raken. Zo verklaarde u dat jullie onderling, samen met T. (...), A. (...) en I. (...), kritische discussies over Kadyrov en zijn veiligheidsdiensten voerden (CGVS p.4). Uw neef verklaarde echter dat jullie hier nooit over gepraat hadden en jullie er enkel ten onrechte van beschuldigd werden. I. (...) had u zelf gevraagd of u daar ooit over had gesproken. Iets wat u tegen hem ontkend zou hebben (CGVS I. (...) p.6, 12-13). Toen uw neef met de vastgestelde tegenstrijdigheid werd geconfronteerd stelde hij dat jullie enkel besproken hadden wie dat kon gezegd hebben (CGVS I. (...) p.13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De gesprekken over wie zoiets dergelijks zou kunnen gezegd hebben zijn immers geheel verschillend met het feitelijk bekritisieren van Kadyrov en zijn veiligheidsdiensten. Omwille van het feit dat deze kritische gesprekken de aanleiding van jullie vervolgingsproblemen betreffen wordt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hierdoor reeds ernstig ondermijnd. Ook aangaande jullie arrestaties legden jullie tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u dat I. (...) tijdens zijn tweede aanhouding voor een periode van 3-4 dagen werd vastgehouden. Hij zou u dit zelf gezegd hebben (CGVS p.8). I. (...) verklaarde echter dat hij toen reeds de volgende ochtend werd vrijgelaten (CGVS I. (...) p.4-5). Toen hij met de vastgestelde tegenstrijdigheid werd geconfronteerd stelde hij enkel dat hij niet wist waarom u dit verklaard had, maar

dat u zich misschien vergist had (CGVS I. (...) p.9). Bijgevolg was hij niet in staat een verklaring te geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Verder werden er incoherenties vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw neef I. (...) betreffende de mishandeling van I. (...). U verklaarde dat u had gehoord dat I. (...) in mei 2011 ernstig werd geslagen door Kadyrovtsi (CGVS p.6, 9-10). Uw neef verklaarde echter dat I. (...) reeds in november of december 2010 invalide werd geslagen en dat I. (...), voorzover uw neef wist, hierna geen andere problemen met Kadyrovtsi of enige andere overheidsinstantie zou hebben gekend (CGVS I. (...) p.7-8). Toen hij met uw verklaring werd geconfronteerd stelde hij enkel dat u misschien beter op de hoogte was daar Said Kasumov – de man die jullie over quasi alles informeerde- tot uw familie behoorde (CGVS I. (...) p.10). Het is echter weinig geloofwaardig dat u op de hoogte bent van het feit dat I. (...) in mei nog werd geslagen en uw neef, die in dezelfde omstandigheden vervolgd werd en omwille van dezelfde problemen jullie land ontvluchtte, niet.

Uw gebrek aan geloofwaardigheid wordt verder bevestigd door de ernstige tegenstrijdigheden die in de verklaringen van uw neef I. (...) werden vastgesteld. Jullie vervolgingsproblemen zijn immers inherent met elkaar verbonden. Zo verklaarde uw neef in de door hem op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat hij 3 keer werd opgepakt. De eerste maal in november 2010 voor een periode van twee weken. De tweede maal in december 2010 voor een periode van twee à drie weken en nog een laatste keer in mei 2011 toen hij voor enkele uren werd vastgehouden (Vragenlijst I. (...) 3.1). Op het gehoor verklaarde hij echter dat hij 2 keer in november werd opgepakt en 1 keer in december. Nadien zou hij geen problemen meer gekend hebben. Verder verklaarde hij dat hij de eerste maal 'slechts' voor 3 dagen werd vastgehouden en de tweede en derde keer voor een dag werd vastgehouden (CGVS I. (...) p.4-5). Toen hij met zijn verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd stelde hij dat hij misschien het tijdsinterval tussen de arrestaties bedoelde. Gezien hij in de vragenlijst duidelijk de duur van zijn aanhouding aangaf kan dit geen afdoende verklaring bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande de duur van zijn aanhoudingen. Bij confrontatie met de tegenstrijdigheid aangaande zijn aanhouding in mei stelde hij enkel dat dit niet zo was waarmee de tegenstrijdigheid enkel wordt bevestigd (CGVS I. (...) p.9).

Voorts kan nog worden opgemerkt dat ook uw broer A. C. (...) tegenstrijdige verklaringen aflegde. In de door hem op de Dienst vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde hij dat er in de laatste maanden 7 of 8 vrienden van u en I. (...) werden vermoord (Vragenlijst A. (...) 3.5). In het CGVS-asielgehoor stelde hij echter dat hij enkel wist dat I. (...) of T. (...) was vermoord. Toen hij met zijn verklaringen van de vragenlijst werd geconfronteerd verklaarde hij enkel dat hij niet wist hoeveel vrienden van jullie werden vermoord (CGVS A. (...) p.3-4). Dergelijke verklaring is niet van dien aard dat het de vastgestelde tegenstrijdigheid kan weerleggen.

Verder dient te worden vastgesteld dat jullie geen enkel document neerleggen om jullie vervolgingsrelaas materieel te ondersteunen. Zo legt geen van jullie enig bewijs neer van de dood van T. (...) of de verdwijning van A. (...) noch enig bewijs dat jullie band met beide personen aantoon. Dit gebrek aan bewijzen om jullie asielsrelaas te staven bevestigt de ongeloofwaardigheid van de door jullie verklaarde vervolgingsproblemen.

Voorts kan worden opgemerkt dat zowel u als uw neef een grote mate van vaagheid aan de dag leggen over de identiteit van T. (...) en I. (...) en over de actualiteit van jullie vervolgingsvrees. Zo konden noch u noch uw neef opmerkelijk genoeg de familienamen van T. (...) en I. (...) geven, dit ondanks het feit dat jullie veel contact met hen hadden (CGVS p.5, CGVS I. (...) p. 10). Ook over de actualiteit van jullie vervolgingsvrees legden jullie zeer vage verklaringen af. U stelde dat er mensen van uw werk na jullie vertrek nog 3 of 4 keer bij u thuis zijn langsgekomen. Uw vader antwoordde hen dat u in Moskou was voor een medische behandeling. Concretere informatie over die personen kon u echter niet geven. In eerste instantie waren het directeurs van bepaalde afdelingen. Toen u daarop gevraagd werd voor welke afdeling deze directeurs verantwoordelijk waren, stelde u dan weer dat het vervangers van directeurs waren. Welke hun namen waren kon u niet vertellen (CGVS p.9, 13). Qua tijdsindicatie stelde u enkel dat uw vader zei dat ze 'onlangs' gekomen waren (CGVS p.9). Bovendien is het zeer opmerkelijk dat I. (...) verklaard heeft dat ze niet bij u thuis zijn geweest maar bij de burens. Bovendien wist ook hij niet wie er bij de burens was langsgekomen ondanks het feit dat het om mensen van jullie werk ging (CGVS I. (...) p.11). I. (...) verzuimde dan weer om na te vragen of er überhaupt na zijn vertrek iemand, bijvoorbeeld bij zijn ouders, naar hem had gevraagd (CGVS I. (...) p.11). Hij had immers sinds zijn vertrek niemand uit Rusland gecontacteerd (CGVS I. (...) p.3). Het zou te risicovol zijn. Toen hem vervolgens gevraagd werd waarom u dan wel het risico nam om iemand in Tsjetsjenië te contacteren stelde hij enkel dat hij dit niet wilde om zo zijn familie niet in gevaar te brengen (CGVS I. (...) p.11-12).

Het is weinig geloofwaardig dat het voor hem risicovoller zou zijn om dergelijke belangrijke zaken bij zijn directe familie na te vragen. Voorts legde u over het onderzoek naar de dood van T. (...) incoherente verklaringen af. In eerste instantie verklaarde u niet te weten of er een onderzoek naar zijn dood is gevoerd. U stelde daarbij dat u dacht dat ze dit niet zouden doen. Later verklaarde u dan weer dat er wél een onderzoek naar zijn dood zou zijn opgestart. U had immers van uw vader gehoord dat er een politieel onderzoek naar zijn dood werd opgestart, nadat zijn familie het parket en de politie hadden gecontacteerd, maar dat de daders niet gevat waren. Toen u met uw eerdere verklaring werd geconfronteerd stelde u enkel dat u niet wist dat u dit had gezegd en de vraag misschien verkeerd begrepen had (CGVS p.10-12). Dit zou opmerkelijk zijn daar u twee verschillende antwoorden geeft op quasi dezelfde vragen. Toen uw neef werd gevraagd of er een onderzoek naar de dood van T. (...) is geweest stelde hij enkel dat u hem iets over een medische expertise verteld had. Hij kon dit evenwel niet verder specificeren. Hij wist zelfs niet over welke expertise het ging en stelde simpelweg dat het misschien iets met de moord had te maken (CGVS I. (...) p.9-10). Dergelijke incoherentie en vaagheid in jullie verklaringen betreffende belangrijke elementen van jullie asielrelaas komt de geloofwaardigheid van de door jullie verklaarde vervolgingsproblemen niet ten goede.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde reisroute. U verklaarde tussen Grozny en België geen enkele grenscontrole te hebben gezien en verklaarde met een vrachtwagen via Polen de Europese Unie te hebben binnengereisd. Echter werden er tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw vrouw gevonden ondanks het feit dat jullie in dezelfde vrachtwagen reisden. Zo bemerkte u zowel op de instap- als op de uitstapplaats van de vrachtwagen een tankstation op. U stelde voorts dat er op de buitenkant van de laadruimte een tekening van een schorpioen zichtbaar was. Ernaast stonden allerlei letters. Dit alles op een grijze achtergrond (CGVS p.4, 14). Uw vrouw bemerkte echter geen van deze zaken op de volgens haar witte vrachtwagen. Verder stelde zij geen tankstation bij de instapplaats te hebben gezien. Ook bij de uitstapplaats kon ze zich geen tankstation herinneren. Toen ze met uw verklaringen werd geconfronteerd stelde ze enkel dat ze zich dergelijke zaken niet kon herinneren (CGVS Maryam p.3). Het is echter weinig aannemelijk dat u deze duidelijk zichtbare kenmerken bemerkte terwijl uw vrouw zich daar niets van kon herinneren. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan het feit dat jullie per vrachtwagen de EU inreisden. Zelfs indien jullie met een vrachtwagen Polen zouden hebben ingereisd, quod non, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat het vrachtwagenverkeer in Polen zeer streng gecontroleerd wordt. Zo wordt bij geladen vrachtwagens, wat bij jullie het geval zou zijn geweest (er stonden dozen in CGVS p.4), een micro search gedaan die een hartslag kan detecteren. Het is weinig waarschijnlijk dat het systeem geen van jullie 4 hartslagen kon detecteren. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor men moet besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking tot uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake de vervolgingsfeiten van u en I. (...) en jullie reisroute ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake

is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door jullie (u, uw vrouw, A. (...) en I. (...)) voorgelegde documenten, jullie (onvolledige) kopieën van jullie binnenlandse paspoorten, een attest waarin uw schoonmoeder de toestemming aan uw vrouw geeft om te reizen, en het rijbewijs van A. (...), vermogen niet bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De documenten bevatten immers enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot S. S. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft bij arrest nr. van 22 november 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S. S. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), alsmede van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Er zou ook sprake zijn van een kennelijke appreciatiefout en machtsoverschrijding.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker klaagt machtsoverschrijding in hoofde van verweerder aan. Een beslissing is slechts met machtsoverschrijding genomen wanneer ze steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven (RvS, nr. 7681 van 4 maart 1960; RvS, nr. 8094 van 30 september 1960; RvS, nr. 11.519 van 23 november 1965), hetgeen in casu manifest niet het geval is en evenmin in deze zin wordt toegelicht door de verzoekende partij.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële

motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

2.2. Verzoeker stelt dat het motief inzake tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet op de werkplaats spreken over het beleid van Kadyrov en zijn veiligheidsdiensten niet strookt met wat hij gezegd heeft, "in alle geval met hetgeen hij bedoelde". Verzoeker werd niet gevraagd of I. Y. actief deelnam aan de gesprekken en hij stelt bij deze formeel dat I. Y. nooit zelf sprak over Kadyrov, maar dat er in het algemeen door anderen op de werkvloer wel over werd gesproken. Hij was zelfs verbaasd toen hij werd aangehouden en vernam pas later de reden van zijn aanhouding en mishandeling. Verzoeker stelt er wel over gepraat te hebben, maar dit tijdens zijn verhoor volledig ontkend te hebben. Verzoeker kan enkel "verweten worden" over zijn eigen verklaringen, maar kan niet verweten worden dat zijn achterneef I. Y. "niet heeft geantwoord op een ongestelde vraag".

Verweerder wijst erop dat de verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid geen steek houdt. Verzoeker geeft zelf in voorliggend verzoekschrift te kennen dat hij, gevraagd naar de personen met wie hij over het onderwerp (het beleid van Kadyrov) sprak, onder andere verwees naar zijn neef, I. Y. Dit blijkt ook aldus uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal (p.4: "Dat heeft te maken met Kadyrov, tijdens een lunchpauze waren we aan het eten, we waren met 5, tijdens het eten, we hebben elke dag over dit soort dingen gepraat, dat zij onschuldigen pesten" en p.5: "(U stelde met 5 te praten met wie was dat) I. Y., T. (...) familienaam ken ik niet, A. B., I. en ik"). Zelfs indien verzoekers neef I. Y. (...) inderdaad nooit actief zou hebben deelgenomen aan de gesprekken en nooit zelf gesproken zou hebben over Kadyrov, dan nog blijft de tegenstrijdigheid bestaan. Verzoekers neef verklaarde immers nooit gehoord te hebben dat de anderen daarover praatten en ook niet geweten te hebben of verzoeker daarover praatte met de drie anderen (administratief dossier stuk 16, gehoorverslag I. Y., p.14). De verklaringen van verzoeker en zijn neef inzake het centrale element in hun vervolgingsvrees zijn onverenigbaar. Het is allerm minst aannemelijk dat verzoeker en zijn neef niet allebei duidelijk zouden weten of zij terecht of onterecht beschuldigd werden van het bekritisieren van het beleid van Kadyrov. Verzoekers onbegrijpelijke uitleg dat hij niet kan "verweten worden dat zijn achterneef I. Y. niet heeft geantwoord op een ongestelde vraag" doet geen afbreuk aan de manifeste tegenstrijdigheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meent dat de uitleg van de verzoekende partij inderdaad niet overtuigt en de verklaringen van verzoeker en zijn neef I. Y. inderdaad zoals verweerder stelt tegenstrijdig zijn.

Verweerder wijst bovendien op de mogelijkheid voor de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de asielzoeker zich bevindt, om alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan een vergelijking inhouden van de verklaringen van de asielzoeker met verklaringen van familieleden. Het feit dat tegenstrijdigheden worden aangetroffen in de verklaringen van twee familieleden die zich baseren op dezelfde vervolgingsvrees, is een aanwijzing dat de aangehaalde feiten niet geloofwaardig zijn, zodat verzoeker niet kan volhouden dat enkel zijn eigen verklaringen hem 'verweten' kunnen worden.

De Raad meent dat tegenstrijdige verklaringen afgelegd door personen, die getuigen waren van dezelfde feiten en die de kern van het asielrelaas raken, inderdaad een aanwijzing kunnen zijn van het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas zoals in casu het geval is.

2.3. Verzoeker stelt dat er inderdaad een gebrek aan kennis is van de feiten inzake de mishandeling van I. in geval van I. Y., die niet zo betrokken was bij de informatiebron als verzoeker. I. Y. wist niet dat I. ook in mei 2011 zou zijn toegetakeld en dit kan hem niet verweten worden. De oom van verzoeker liet hem dit weten en verzoeker en I. Y. waren sinds eind november gestopt met werken en durfden elkaar niet meer contacteren. Verzoeker kende I. van zijn werk maar had daarbuiten geen contact met hem en hij is na zijn arrestatie in november niet meer teruggekeerd naar zijn werk. Het feit dat verzoeker en zijn achterneef niet van dezelfde feiten op de hoogte zijn, is geen tegenstrijdigheid maar enkel gebrek aan informatie, wat volgens verzoeker op een logische manier verklaard wordt.

Weliswaar is voorzichtigheid geboden met betrekking tot informatie die van derden bekomen kan of moet worden, maar redelijkerwijze kan van verzoeker en zijn neef, die op basis van dezelfde asielmotieven besloten hebben om hun land van herkomst te verlaten, verwacht worden dat zij de elementen die hun vrees voor vervolging rechtvaardigen onderling zouden besproken hebben, temeer gelet op het feit dat zij zich samen in België bevinden. Het lot van de andere drie werknemers is zowel voor verzoeker als voor zijn neef I. Y. cruciale informatie, aangezien zij omwille van dezelfde feiten als

verzoeker en zijn neef vervolgd zouden worden door Kadyrovtsi en het maakt deel uit van de kern van hun asielrelaas. De vaststelling dat verzoeker en zijn neef incoherente verklaringen afleggen omtrent één van hun voormalige collega's doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van beiden.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.4. Verzoeker bevestigt dat hij in totaal drie keer werd aangehouden: twee keer in november 2010 met een periode van 2 à 3 weken ertussen en één keer in december 2010, maar niet in mei 2010 (2011 zoals gesteld in de bestreden beslissing) omdat hij toen uit het land gevlucht was. Verzoeker meent dat geantwoord te hebben op het Commissariaat-generaal. Hij werd begin en eind november en voor het Nieuwjaar meegenomen. De vraag hoe lang hij werd vastgehouden begreep verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken als de intervallen tussen de verschillende aanhoudingen.

Verweerder wijst er vooreerst op dat de tegenstrijdigheden over het aantal aanhoudingen en de duur ervan verzoekers neef, I. Y., betreft en niet verzoeker zelf, zodat de bewering dat verzoeker bevestigt dat hij drie keer werd aangehouden geen steek houdt. Verder wijst verweerder erop dat de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers neef I. Y. niet kunnen worden verklaard door eenvoudigweg vast te houden aan één versie van de feiten. Verzoekers neef verklaarde in de vragenlijst van het CGVS ondubbelzinnig dat hij drie keer werd aangehouden: midden november 2010 toen hij twee weken werd vastgehouden, begin december 2010, toen hij twee à drie weken werd vastgehouden en begin mei 2011, toen hij maar enkele uren werd vastgehouden (administratief dossier stuk 16, vragenlijst I. (...), p.2-3). Dat hij de vraag begrepen had als de intervallen tussen de verschillende aanhoudingen is allerm minst aannemelijk, nu dit niet blijkt uit de vragenlijst en deze vragenlijst bovendien in het Russisch aan verzoekers neef werd voorgelezen en hij hem voor akkoord ondertekend heeft. Bovendien verklaart dit geenszins waarom verzoekers neef nog een aanhouding in mei 2011 situeerde. Het louter ontkennen dat deze aanhouding heeft plaatsgevonden doet de tegenstrijdigheid niet teniet. Verzoekers neef is bovendien samen met verzoeker pas op 26 mei 2011 uit Rusland vertrokken, zodat de verklaring dat hij niet in "mei 2010" (bedoeld wordt mei 2011) werd aangehouden omdat hij toen uit het land was gevlucht geen steek houdt.

De Raad meent dat de uitleg van verzoeker inderdaad niet overtuigt zoals verweerder stelt.

2.5. Verzoeker betwist noch weerlegt een aantal motieven uit de bestreden beslissing. Verzoeker en zijn neef hebben ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de duur van de tweede aanhouding van verzoekers neef, verzoekers broer A. C. heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd, verzoeker en zijn neef zijn vaag met betrekking tot de actualiteit van hun vervolgingsvrees en er kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker verklaarde reisroute.

De Raad schaaft zich achter deze motieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het gehoor geen duidelijke reden vermeldt waarom hij een toestemming aanvraag om zijn vrouw mee te nemen "Voor het geval wij eventueel naar ergens willen gaan" en ook zeer onduidelijk is over het tijdstip van aanvraag (p. 4). Verzoeker is ook vaag met betrekking tot de vraag waar het lichaam van T. (...) gevonden werd, namelijk "in Grozny", vervolgens "een bepaalde plaats naast een bouwwerf" en na aandringen van de interviewer naar de precieze vindplaats "dorp Mitchurino, binnen Grozny niet ver van minotka". Ook de kern van het asielrelaas "we hebben elke dag over dit soort dingen gepraat, dat zij onschuldigen pesten, iemand heeft het gehoord en ons verklikt" is vaag. Het hele asielrelaas is vaag en weinig overtuigend, naast de niet eensluidende verklaringen die er in voortkomen. Daarenboven heeft zijn neef I. Y., die ook werkte bij dezelfde werkgever als verzoeker, ontkend dat zij op het werk ooit over de Kadirovsty gesproken hadden.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker stelt dat de subsidiaire bescherming toepasselijk is, gezien het algemeen terreurbewind van de machthebbers in Tsjetsjenië. Verzoeker bedoelt hiermee dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dit is geen weerlegging van de beoordeling van het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing die steun vindt in het administratief dossier: "Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS